

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มานำลูกออกไปจากกันบึงของนรก เป็นไปสำหรับสิ่งนี้ที่ลูกได้เชื่อเชียวพ่อมาที่นี่

คำถาม: ลูก ๆ คือนักแกะสลักที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะเหตุใด อะไรคืองานฝีมือของลูก?

คำตอบ: ลูก ๆ นั้นได้ทำการแกะสลักที่ยิ่งใหญ่มากจนทั้งโลกนั้นได้กลับมาใหม่ สำหรับสิ่งนี้ลูกไม่ได้ยกก่อนอิฐ และปูน แต่ลูกทำให้โลกใหม่ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกมีความสุขที่ลูกกำลังทำงานฝีมือต่อโลกใหม่ และแล้วลูกก็จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์นั้น

โอมชานติ พ่อทางจิตนึ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน เมื่อลูกได้ไปจากหมู่บ้านของลูกเพื่อมาที่นี่ สติปัญญาของลูกก็เข้าใจว่าลูกกำลังไปที่โรงเรียนของชีพบบา ไม่ใช่ว่าลูกกำลังจะได้เห็นผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาเพียงเว็บเดียวหรือรับฟังคัมภีร์ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะไปหาชีพบบา ผู้คนในโลกเชื่อว่าชีวาอาศัยอยู่เบื้องบน อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาจดจำท่าน พวกเขาจะไม่นั่งปิดตาของตน พวกเขาจะนั่งในการฝึกจิตด้วยการปิดตาของเขา เพราะพวกเขามีภาพลักษณ์ของชีวาลิงกัมอยู่ในจิตใจของเขา เมื่อพวกเขาไปที่วัดของชีวาและจดจำชีวา พวกเขาจะมองขึ้นไปเบื้องบนหรือพวกเขาจะจดจำวัด ผู้คนมากมายก็นั่งปิดตาของตน พวกเขาเชื่อว่า หากสายตาของพวกเขาถูกดูดดึงไปหารูปหรือนามของใคร การเพ่งเพียรทางจิตของเขาก็จะขาดตอนไป เวลานี้ลูก ๆ รู้ว่าแม้ว่าลูกเคยจดจำชีพบบา ลูกบางคนก็จะจดจำกฤษณะด้วยเช่นกัน ผู้อื่นก็จะจดจำราม และผู้อื่นก็จะจดจำกฤษณะของเขา ผู้คนนั้นก็ทำลือกเกิดเล็ก ๆ ของกฤษณะของตนและสวมสิ่งนั้น พวกเขาได้ทำลือกเกิดของกิตะเล็ก ๆ ด้วยและสวมสิ่งนั้น ทั้งหมดนั้นคือหนทางของบักตี พวกเขาจดจำพระเจ้าขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน พวกเขาไปในการจารึกแสงบุญขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเขาสามารถเก็บภาพไว้ที่บ้านและทำการกราบไหว้บูชา แต่เป็นประเพณีของหนทางบักตีที่จะไปในการจารึกแสงบุญชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาไปทั้ง 4 ทิศ ในการจารึกแสงบุญ เหตุใดพวกเขาจึงพูดถึง 4 ทิศทาง? พวกเขาท่องทั่วไปใน 4 ทิศทาง: ตะวันออก ตะวันตก เหนือ และใต้ เมื่อหนทางของบักตีเริ่มขึ้น ก็มีเพียงการกราบไหว้บูชาผู้เดียวเท่านั้น สิ่งนั้นเรียกว่าบักตีที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกนั้นเคยสาโทประธาน แต่ในเวลานี้ลูกนั้นทาโมประธาน บักตีได้มีสิ่งเจือปนด้วยเช่นกัน และพวกเขาก็เฝ้าแต่จดจำผู้คนมากมาย พวกเขาแม้แต่กราบไหว้บูชาร่างที่ทาโมประธานที่ประกอบด้วยวัตถุธาตุทั้งห้า ดังนั้นพวกเขากำลังกราบไหว้บูชาวิญญาณปีศาจร้ายที่ทาโมประธาน อย่างไรก็ตามไม่มีใครในบรรดาพวกเขาเข้าใจสิ่งเหล่านี้ แม้ว่าพวกเขาอาจจะกำลังนั่งที่นี้ โยคะของสติปัญญาของเขาก็เฝ้าแต่เร่ร่อนไปที่อื่น ลูก ๆ ต้องไม่นั่งปิดตาและจดจำชีพบบาที่นี่ ลูกเข้าใจว่าพ่อคือผู้อาศัยของดินแดนที่ไกลอย่างยิ่ง ท่านมาและให้ศรัทธาแก่ลูก ๆ เป็นไปด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกจะกลายเป็นเทพที่สูงส่ง กำลังมีการก่อตั้งทั้งอาณาจักรของเหล่าเทพขึ้นในเวลา นี้ ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรเทพของลูก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่าจะอาณาจักรนั้นได้มีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร เวลานี้ลูกรู้ว่าบาบาคือพ่อของลูก ท่านเป็นครูของลูก และสอนลูก และแล้วท่านก็พาลูกกลับไปกับท่านและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสแก่ลูก ครูเหล่านั้นไม่สามารถจะประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสแก่ใคร ที่นี้ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ผู้เดียวนั้นท่านนั้นคือพ่อ ครูและสัทครู ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ สัทครูนั้นก็พาลูกไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราที่ไม่สามารถที่จะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ทั้งหมดเหล่านี้ได้ สำหรับพวกเขาสิ่งหลักคือการคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำชีพบบา ลูกควรที่จะนั่งลงและอธิบายแก่ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราในภาษาที่ง่าย ๆ: พวกเราคือลูก ๆ ของชีพบบา และบาบาก็จะให้มรดกแห่งสวรรค์ของพวกเราแก่เรา ทุกดวงวิญญาณมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขามาจากพ่อ ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก อย่างแน่นอนที่โลกเก่าจะกลับมาใหม่ และแล้วโลกใหม่ก็จะกลับมาเก่า ใช้เวลาไม่กี่เดือนที่จะสร้างบ้านใหม่ และใช้เวลา 100 ปีที่บ้านนั้นจะกลับมาเก่าอีกครั้ง เวลานี้ลูก ๆ รู้ว่าโลกเก่านั้นกำลังจะถูกทำลาย สงครามที่จะเกิดขึ้นกำลังจะเกิดขึ้นอีกครั้งในเวลานี้หลังจาก 5000 ปี ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้ เป็นหน้าที่ของลูก ๆ ผู้เป็นครูที่จะอธิบายแก่พวกเขา สำหรับพวกเขา แม้เพียง 1 ประโยคก็เพียงพอ: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูก ๆ ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด และแล้วลูกก็มาที่นี่และนำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของความทุกข์และความสุขของเขาที่นี่ สิ่งหลักที่พ่อพูดก็คือ: จดจำพ่อและดินแดนแห่งความสุข ด้วยการจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกตัดทิ้งและลูกจะไปสู่สวรรค์ เวลานี้ยังลูกจดจำพ่อมากเพียงไร บาปของลูกก็就会被ตัดทิ้งไปมากเท่านั้น ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่มีนิสัยของการรับฟังเรื่องราวทางศาสนาในซุ่มนุ่ทางจิต ต้องมีการเตือนพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่าให้จดจำพ่อ ลูกศึกษาในโรงเรียน ลูกไม่ได้รับฟังเรื่องราวทางศาสนา ลูกได้ยินเรื่องราวมากมายในหนทางบักตี แต่ไม่มีคุณประโยชน์ใดในสิ่งเหล่านั้น ลูกจะไม่สามารถไปจากโลกที่สกปรกนี้สู่โลกใหม่ได้ มนุษย์ไม่ได้รับจักพ่อผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของท่าน พวกเขาพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) ก่อนหน้านั้นลูกเองก็ไม่ได้รู้ เวลานี้ลูกได้มาเพื่อที่จะรู้ถึงหนทางของบักตีอย่างดีมาก ผู้คนมากมายก็มีรูปบูชาในบ้านของตน เป็นสิ่งเดียวกัน (ไม่ว่าจะเป็นในวัดหรือในบ้าน)

สามีบางคนก็บอกภรรยาของตนให้มีรูปบูชาไว้ที่บ้านและกราบไหว้บูชารูปบูชานั้น เหตุใดเธอจึงต้องเร่ร่อนออกไปภายนอกเล่า? อย่างไรก็ดีตามพวกเขามีความรู้สึกของบัณฑิตของการไปที่วัด เวลานั้นลูกเข้าใจว่าการไปในอารามจาริกแสวงบุญหมายถึงการเร่ร่อนไปในหนทางบัณฑิต ลูกเคยวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดหลายต่อหลายครั้ง ไม่ได้มีการจาริกแสวงบุญใดในยุคทองและยุคเงิน ไม่มีวัดาลา ที่นั่นเช่นกัน การจาริกแสวงบุญทั้งหมดเหล่านั้นาลา เกิดขึ้นในหนทางของบัณฑิตเท่านั้น ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นเกิดขึ้นในหนทางของความรู้ สิ่งนั้นเรียกว่าบัณฑิต ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวสามารถให้ความรู้แก่ลูก มีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลศ ด้วยความรู้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลศ ไม่มีใครสามารถเรียกชีพบาบาว่า “ศรี ศรี” ท่านไม่ต้องการสมญาใดๆ พวกเขาเพียงแต่ยกย่องความยิ่งใหญ่ของท่าน พวกเขาเรียกท่านว่า “ชีพบาบา” ลูกนั้นก็เรียกหาท่าน: ชีพบาบา พวกเขาได้อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ! ได้โปรดมาและชำระล้างพวกเราให้บริสุทธิเถิด! ผู้คนนั้นก็จมลงไปในปลักของหนทางของบัณฑิตถึงคอของตน พวกเขาได้อยู่อย่างติดกับในสิ่งนั้นและแล้วก็ร้องเรียกหา พวกเขาติดกับอยู่ในปลักของกิเลสอย่างแท้จริง พวกเขาได้อยู่อย่างติดกับเมื่อพวกเขาได้ลงบันไดมา ไม่มีใครรู้ว่าจะต้องทำอะไร และดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่า: บาบา พาพวกเราออกไปจากที่นี่เถิด! ตามละคร, บาบาต้องมา พ่อพูดว่า: พ่อฉันถูกผูกมัดไว้เพื่อจะนำผู้คนออกไปจากปลักนี้ ปลักนี้เรียกได้ว่ากันบั้งที่สุดของนรก พ่อฉันที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งนี้ เพียงแต่มองดูรูปแบบของคำเชิญที่ลูกให้แก่พ่อ! โดยทั่วไปแล้วมีการเชื่อเชิญสำหรับงานแต่งงานาลา ลูกพูดว่า: โอ้ บาบา ผู้ชำระให้บริสุทธิ ได้โปรดมาในโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิของราวันนี้เถิด! พวกเรานั้นติดกับอยู่ในโลกนั้นจนถึงคอของเรา ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถนำพวกเราออกไปจากสิ่งนั้นได้ ลูกนั้นแม่แต่พูดว่า: ชีพ บาบา ผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้น นี่คือนาฏจักรของราวัน ทุกดวงวิญญาณนั้นได้อยู่อย่างทาโมประธาน และเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา: ได้โปรดมาและชำระล้างพวกเราให้บริสุทธิเถิด! พวกเราอย่างดั่ง: ผู้ชำระให้บริสุทธิ! รามของสิดา! ไม่ใช่ว่าพวกเขาได้อยู่อย่างบริสุทธิ โลกนี้ไม่บริสุทธิ เป็นนาฏจักรของราวันและลูกนั้นก็ติดกับในโลกนั้น เหตุนี้เองลูกจึงให้คำเชิญนี้: บาบาได้โปรดมาและพาพวกเราออกไปจากกันบั้งที่สุดของนรกเหล่านั้น ดังนั้นพ่อได้มา ท่านเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังอย่างยิ่งของลูกๆ ลูกๆ นั้นได้เป็นพยานของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในละครนี้ เวลานั้นก็เฝ้าแต่ผ่านไป 1 วินาทีไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับวินาทีถัดไป เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเหมือนกับลักษมีและนารายณ์ และแล้วลูกก็จะปกครองถึงครึ่งหนึ่งของวงจร นำสิ่งนี้เข้าไปสู่สำนักของลูก เวลาเพียงเล็กน้อยอย่างหนึ่งที่หลงเหลืออยู่ในขณะนี้ เมื่อความตายได้เริ่มขึ้นผู้คนก็จะสับสน สิ่งต่างๆ มากมายจะเกิดขึ้นในเพียงเวลาอันสั้น บ้างจะมีอาการหัวใจวาย ทันทีที่ไต่ขึ้นแม่แต่เสียงยิงปืน บ้างก็จะตายในวิธีเช่นที่ว่าอย่าได้ถามเลย! เพียงแต่มองดู! ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราหลายต่อหลายคนนั้นได้มา ผู้เป็นแม่ที่สิ้นหวังและน่าสงสารก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด เมื่อพวกเขาเห็นผู้อื่นไปในอารามจาริกแสวงบุญ เธอนั้นก็พร้อมที่จะไปด้วย เวลานั้นลูกเข้าใจว่าความหมายของการจาริกแสวงบุญในหนทางของบัณฑิต คือการตกลงมาและอยู่อย่างทาโมประธาน การจาริกแสวงบุญนี้ของลูกคือการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ลูกไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิสู่โลกที่บริสุทธิ ดังนั้นอย่างน้อยที่สุดที่ลูกก็ควรจะต้องเตือนลูกๆ ของชีพบาบาเหล่านี้ ถามพวกเขา: ท่านจดจำชีพบาบาไหม? ถึงแม้ว่าพวกเขาไต่ขึ้นเพียงเล็กน้อย, พวกเขาจะไปสู่สวรรค์ อย่างแน่นอนที่พวกเขาได้รับผลนี้ อย่างไรก็ดีตาม เป็นไปด้วยการศึกษาที่ลูกได้รับสถานภาพที่สูง มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืนระหว่างผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและต่ำสุด มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างนายกรัชมุนตรีและคนรับใช้ ทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไปในการนาฏจักร จะมีนาฏจักรในสวรรค์ด้วย อย่างไรก็ดีตามจะไม่มีความวิญญานที่สกลปรกที่มีกิเลสและเต็มไปด้วยบาปใดๆ ที่นั่น นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกพูดว่าอย่างแน่นอนที่ลูกจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เมื่อผู้เป็นแม่ที่แก่ชราเห็นลูกยกมือของลูก พวกเขาจะยกมือของเธอเช่นกัน พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใด แต่กระนั้นก็ตามพวกเขาได้มาหาพ่อ และดังนั้นพวกเขาจะไปสู่สวรรค์ อย่างไรก็ดีตามไม่ใช่ทุกคนจะได้มาซึ่งสถานภาพเดียวกัน ต้องมีปวงประชาด้วย พ่อพูดว่า: พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ดังนั้นบาบานั้นก็ฟังพ่อใจที่ได้เห็นผู้ที่ยากจน ไม่ว่าอภิมหาเศรษฐีที่ยิ่งใหญ่นั้นอาจจะมั่งคั่งเพียงไรก็ตาม ผู้ที่ยากจนนั้นก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่าถึง 21 ชาติเกิดยิ่งกว่าพวกเขา สิ่งนี้ก็ดีด้วย เมื่อผู้เป็นแม่ที่แก่ชราเห็นว่าพ่อฉันก็พอใจ เพราะอย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็จะไปสู่ดินแดนของกฤษณะ นี่คือนาฏจักรของราวัน ลูกๆ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีก็จะสามารถแห่ล้อมกฤษณะในตักของเขา ปวงประชานั้นก็จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในปราสาทราชวัง บางทีพวกเขาอาจจะได้การมองเพียงแว็บเดียว เช่นที่พระสันตะปาปานั้นก็ได้ให้การมองดูเขาเพียงแว็บเดียวทางหน้าต่าง ผู้คนนับหมื่นนับแสนก็จะรวมตัวกันภายนอก เพื่อที่ได้เหลือบมองเขาแว็บเดียว อย่างไรก็ดีตาม เหตุใดพวกเราจึงต้องการมองสันตะปาปาเพียงแว็บเดียวเล่า? มีพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บริสุทธิเสมอและท่านมาเพื่อทำให้พวกเราบริสุทธิ ท่านทำให้ทั้งโลกนั้นสาโทประธาน วิญญานปีศาจร้ายเหล่านั้นจะไม่คงอยู่ที่นั่น วัดธาตุทั้งห้า

ได้อยู่อย่างสาโทประธาน สิ่งเหล่านั้นจะกลายเป็นทาสของลูก ภูมิอากาศนั้นจะไม่ร้อนเกินไปที่จะสร้างความเสียหาย วัตถุประสงค์ทั้งห้านี้จะทำงานอย่างเป็นระบบระเบียบ ไม่ได้มีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น ในเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่สวรรค์ ลูกควรจะนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากนรก เป็นสิ่งเดียวกัน เมื่อลูกสร้างบ้านใหม่ สติปัญญานั้นก็นำออกไปจากบ้านเก่า สติปัญญานั้นถูกดูดดึงไปหาบ้านใหม่ อย่างไรก็ตามนี่คือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้ง และโลกเก่ากำลังถูกทำลาย ลูกคือผู้ที่กำลังสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ ลูกคือช่างฝีมือที่ดีมาก ลูกกำลังก่อสร้างสวรรค์เพื่อตนเอง ลูกนั้นเป็นช่างฝีมือที่ดีมากอย่างยิ่งที่ลูกก่อสร้างโลกใหม่ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ถึงแม้ว่าลูกนั้นจะมีการจดจำระลึกถึงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ลูกก็จะไปสู่สวรรค์ ลูกกำลังสร้างสวรรค์ของลูกอย่างแผ่ตัว ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกจะละร่างปัจจุบันของลูก และแล้วก็ไปและก็อยู่ในสวรรค์ ดังนั้นลูกต้องไม่ลืมพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนี้ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อไปสู่สวรรค์ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อก่อตั้งอาณาจักรของลูก อาณาจักรของราวันนี่กำลังจะถูกทำลาย ดังนั้นลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุขเช่นนั้น อยู่ภายใน พวกเราได้สร้างสวรรค์มากมายหลายครั้งมาก่อน พวกเราได้เคยประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรและได้สูญเสียอาณาจักรนั้นมากมายหลายครั้งมาก่อนเช่นกัน ถึงแม้ว่าลูกจดจำสิ่งนี้ นั่นก็เป็นสิ่งที่ดียิ่งๆ พวกเราเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อได้ทำให้พวกเราเป็นเช่นนั้น จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผา ลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ในวิธีที่แสนจะง่ายดาย สิ่งต่างๆ มากมายได้มีการประดิษฐ์คิดค้นเพื่อการทำลายล้างโลกเก่า ทั้งโลกเก่าจะถูกทำลายด้วยภัยพิบัติทางธรรมชาติและชิปนาอูธ ฯลฯ เวลานี้พ่อมาเพื่อที่จะให้การทำหน้าที่สูงส่งที่สุดแก่ลูก และก่อตั้งสวรรค์ที่สูงส่ง ลูกควรที่จะเก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกนั้นได้ก่อตั้งสวรรค์มาแล้วมากมายหลายครั้ง ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกมาแล้วมากมายหลายครั้ง และแล้วลูกก็ได้สูญเสียสิ่งนั้นไปมากมายหลายครั้ง ขอให้สิ่งนี้แผ่แต่หม่นอยู่ในสติปัญญาของลูก และพูดสิ่งต่างๆ เหล่านี้กับกันและกันด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูกในการพูดถึงเรื่องราวทางโลก จดจำพ่อและกลายเป็นผู้คงแก่จรแห่งการสำนึกในตนเอง ที่นี้ลูกๆ ต้องรับฟังทั้งหมดนี้อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง และแล้วก็อย่าลืมสิ่งนั้นอย่างใด ลูกนั้นต้องคิดถึงสิ่งที่บาปพูดอย่างสม่ำเสมอ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องจดจำชีพบาปและมรดกของลูก พ่อได้นำสวรรค์ให้กับลูกในอุ้งมือของท่าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ลูกจะต้องทนต่อการลงโทษ และลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสวรรค์ จงสร้างสมสิ่งนี้อย่างดี พ่อได้ชี้หนทางที่ง่ายดายอย่างยิ่งแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับฟังอย่างระมัดระวังกับสิ่งต่างๆ ที่พ่อบอกลูกและอย่าลืมสิ่งนั้นอย่างใด อย่าได้สูญเสียเวลาในการพูดถึงเรื่องราวทางโลก
2. อย่าได้นั่งปิดตาของลูกเมื่ออยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ เพื่อที่จะไปสู่อาณาจักรของศรีกฤษณะ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างดี

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง ผู้ทำให้ความคิดของลูก, เมล็ด มีพลังอย่างสม่ำเสมอ พร้อมกันกับการฟังความรู้และถ่ายทอดความรู้ จงกลายเป็นรูปของความรู้ด้วยเช่นกัน รูปของความรู้หมายถึงผู้ที่ทุกความคิด การกระทำและคำพูดของเขามีพลัง และไม่สูญเปล่า ที่ใดที่มีบางสิ่งที่มีพลัง จะไม่มีสิ่งใดสามารถสูญเปล่าได้ เช่นที่แสงและความมืดไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ ดังนั้นความรู้คือแสง และสิ่งที่สูญเปล่าคือความมืด ดังนั้น ดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง หมายถึงผู้ที่ทุกความคิด ทุกเมล็ด มีพลัง คำพูด การกระทำ และความสัมพันธ์ ของผู้ที่ความคิดของเขามีพลังก็จะกลับมามีพลังได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: เพื่อที่จะเข้าไปในสุริยวงค์ จงกลายเป็นโยคี ไม่ใช่คนกรบ

*** โอม ชานติ ***